

Nieuwsbrief nr.6, november 2022

Projectgroep Werelddiaconaat van de
Protestantse Gemeente Amersfoort

Redactie: Jennie Harmelink,
diaconaal opbouwwerker PGA

**Zondag 27 november is de laatste
collecte voor ons gezamenlijk
gekozen PGA collectiedoel: "Hospice
voor daklozen in Centraal-Azië".**

*De projectgroep gaat zich beraden over
een nieuw te kiezen project voor de
komende twee jaar. Hierover wordt u
binnenkort meer over geïnformeerd.*

Opbrengst van deze collecten voor het
Hospice tot op heden: €17.566

**Riek en Peter aan het woord
Eén jaar hospice!**

Het is eigenlijk ongelooflijk dat er alweer
een jaar voorbij is gegaan sinds het
hospice geopend werd. Tijd om even
terug te blikken op dat jaar. In totaal
zijn er vijftientig mensen geweest die
het afgelopen jaar in het Hospice

geweest zijn. Allemaal mensen met hun
eigen verhaal en problematiek. Veel
daarvan was nieuw voor de
verpleegkundigen en artsen en daardoor
zijn er veel leermomenten geweest.
We merken dat er toch vooral in de
praktijk geleerd wordt.
We komen helaas nog steeds
heel wat woorden tekort om dingen
goed uit te kunnen leggen. Tegelijk is
het ook bijzonder om te zien wat
we, ondanks dat, wél hebben kunnen
doen.

Lena in het hospice

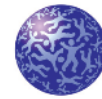
Al een week of vijf is ze bij ons in het
hospice, Lena.

Op de een of andere manier hebben we
wel een klik samen. Misschien komt het
doordat we van hetzelfde geboortjaar
zijn. Hoe dan ook, we hebben altijd wel
een gezellig babbeltje met elkaar. En
soms meer dan dat.

Lena is een Russische vrouw en leefde
op straat. Ze is bij ons gekomen omdat
ze ernstig ziek is. Ze heeft levercirrose
in een ver gevorderd stadium en ook
nog COPD. En ook al heeft ze echt wel
haar beperkingen en klachten, zoals pijn
en kortademigheid, Lena is altijd
opgewekt. Als ik voorbij loop op de gang
roept ze me nogal eens: "Rika!" Voor
Russisch sprekende mensen is Rika net
wat makkelijker dan Riek, dus dat is
mijn lokale naam geworden. Vaak zijn
het kleine dingen die ik voor haar kan
doen. Het raam dicht, de deur juist
open, het licht uit, wat gedroogd fruit
halen of wat te drinken.

In het hospice hebben we een één-, een
twee- en een driepersoonskamer. Lena
heeft ze inmiddels allemaal gehad. Ze
begon op de eenpersoons kamer. Toen

Hospice voor daklozen in Centraal-Azië

DIACONIE
AMERSFOORT

Lena bij ons kwam was ze in een best wel slechte conditie. Maar dat is enigszins verbeterd en gestabiliseerd. Toen een van de andere patiënten zieker werd, is Lena verhuisd naar de tweepersoonskamer. Daar lag ze eerst alleen, maar kreeg ze later gezelschap van een van oorsprong Oekraïense. Ze hadden het goed samen. Als haar buurvrouw een injectie tegen de pijn kreeg, wilde Lena er ook wel een! Ze hadden samen een hoge mate van eensgezindheid. Maar toen de conditie van haar buurvrouw verslechterde, en zij beter alleen kon liggen, moest Lena weer verhuizen. Nu naar de driepersoonskamer. Daar ging wel een dilemma aan vooraf, want op de driepersoonskamer ligt inmiddels een man. En mannen en vrouwen bij elkaar op de kamer is hier verre van vanzelfsprekend. Maar omdat het toch de enige optie bleek, is Lena op één kamer gekomen met een mannelijke patiënt. Om toch wat privacy te kunnen waarborgen is er wel een kamerscherm geplaatst. En zo is het goed te doen, zolang er geen derde patiënt bij komt op de kamer.

Ik vroeg aan Lena: "Hoe vind je het om wéér op een ander kamer te liggen?" Ze zei: "Wat is het verschil? Ik lig hier prima!"

Zo is Lena.

Drie jaar en verder..?

Er zijn intussen inderdaad al drie jaar

verstreken van ons afgesproken vierjarig verblijf hier. En dat wekt af en toe wel onrust. We willen u en jou daar graag ook in meenemen en vragen om jullie gebed voor de toekomst.

Ons houden vragen bezig als: Wat is er nodig om in dit laatste jaar alles goed af te ronden? Dat betekent concreet: Wat is er minimaal nodig om de zaken hier goed over te dragen aan de lokale collega's en wat is maximaal haalbaar daarin? Wat gaan wij eigenlijk hierna doen? Waar kunnen we wonen als we inderdaad over een jaar terugkomen?

Op zich allemaal vragen waarvan we weten dat ze logisch zijn in deze fase van de uitzending, maar toch.

Tegelijk zijn het ook allemaal vragen die we in de handen leggen van de Vader die zorgt. Het is ook heel fijn om te weten dat u en jij die dit leest met ons verbonden bent en meebidt om wijsheid. Hartelijk dank daarvoor!

In gebed en met een financiële bijdrage kunt u het werk van Peter en Riek bemoedigen en steunen!

U kunt uw gift storten op NL20 INGB 0000 1396 31
t.n.v. Diaconie protestantse gemeente Amersfoort
onder vermelding van Hospice Azië